

Педагогічна освіта

УДК 378.046.4:355.233:17.023.36(477)

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.19226614>

Розвиток професійної доброчесності офіцерів вищого керівного складу в системі неформальної військової освіти

Кисленко Дмитро Петрович

доктор педагогічних наук, професор, начальник кафедри суспільних наук,

Національний університет оборони України,

03049, м. Київ, проспект Повітряних Сил, 28. Україна,

kyslenko.d@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6929-4236>

Лисенко Дмитро Павлович

доктор філософії (за спеціальністю Психологія),

заступник начальника кафедри суспільних наук,

Національний університет оборони України,

03049, м. Київ, проспект Повітряних Сил, 28. Україна,

lysenko2105@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4468-681X>

Підопригора Ігор Іванович

доктор філософії (за спеціальністю Забезпечення військ (сил)),

професор кафедри суспільних наук,

Національний університет оборони України,

03049, м. Київ, проспект Повітряних Сил, 28, Україна,

crazymilitary@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7611-9134>

Прийнято: 09.03.2026 | Опубліковано: 26.03.2026

Анотація. Неформальна освіта в системі військової освіти реалізується шляхом проведення курсів професійної військової освіти (системи L-курсів) для здобуття офіцерами тактичного, оперативного та стратегічного рівнів військової освіти. Стратегічний рівень військової освіти спрямований на підготовку старших офіцерів, які займаються стратегічним плануванням і управлінням збройними силами на рівні держави. Тому підготовка вищого керівного складу відіграє вирішальне значення для національної безпеки. **Метою статті** є теоретичне обґрунтування організаційно-педагогічних умов розвитку професійної доброчесності офіцерів Збройних Сил України вищого керівного складу в системі неформальної військової освіти (курс L-4). **Методи.** Дослідження проводилося у 2023–2025 роках на основі теоретичного аналізу та синтезу вітчизняної та зарубіжної наукової літератури з проблем педагогіки, військової освіти, лідерства та доброчесності. Матеріалами дослідження слугували наукові праці вітчизняних і зарубіжних учених. Застосовувалися такі методи, як теоретичний аналіз і синтез, системний аналіз, порівняльний аналіз, узагальнення. **Результати.** З'ясовано, що організаційно-педагогічні умови розвитку доброчесності офіцерів вищого керівного складу у системі неформальної освіти мають охоплювати методологічний, теоретичний, методичний та практичний аспекти. Обґрунтовано чотири взаємопов'язані умови: систематизацію та аксіологічне наповнення ціннісно-мотиваційної сфери офіцера; педагогічне моделювання розвитку доброчесності; застосування контекстних андрагогічних технологій навчання; удосконалення критеріїв діагностування рівня розвиненості доброчесності офіцерів. **Висновки.** Розвиток професійної доброчесності офіцерів вищого керівного складу в системі неформальної військової освіти є цілеспрямованим педагогічним процесом, ефективність

якого залежить від комплексу організаційно-педагогічних умов. Зазначені умови мають реалізовуватися системно, контекстно та комплексно охоплювати всі етапи підготовки офіцерів на курсі L-4.

Ключові слова: розвиток; організаційно-педагогічні умови; військовослужбовці; офіцер Збройних Сил України; професійна доброчесність; лідерство; неформальна освіта; підвищення кваліфікації; курси професійної військової освіти L-4; вищий військовий навчальний заклад; стратегічний рівень військової освіти; професійна військова освіта; військова освіта.

Development of professional integrity of senior military officers in the non-formal military education system

Kyslenko Dmytro Petrovych

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor,
Head of the Department of Social Sciences,
National Defence University of Ukraine,
03049, Kyiv, 28 Povitryanikh Sil Avenue. Ukraine,
kyslenko.d@gmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6929-4236>

Lysenko Dmytro Pavlovych

PhD (psychology), deputy chief of the Department of Social Sciences,
National Defence University of Ukraine,
03049, Kyiv, 28 Povitryanikh Sil Avenue. Ukraine,
lysenko2105@ukr.net
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4468-681X>

Pidopryhora Ihor Ivanovych,

PhD (troops (forces) support),

professor of the Department of Social Sciences,

National Defence University of Ukraine,

03049, Kyiv, 28 Povitryanikh Sil Avenue. Ukraine,

crazymilitary@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7611-9134>

Abstract. *Informal education in the Ukrainian military education system is implemented through professional military education courses (L-course system) for officers to obtain tactical, operational and strategic levels of military education. The strategic level of military education is aimed at training senior officers who are engaged in strategic planning and management of the armed forces at the state level. Therefore, the training of senior officers is of decisive importance for national security.* **Objective.** *The purpose of the article is to theoretically substantiate the organizational and pedagogical conditions for the development of professional integrity of senior officers of the Armed Forces of Ukraine in the non-formal military education system (L-4 course).* **Methods.** *The research was conducted during 2023–2025 based on theoretical analysis and synthesis of domestic and foreign scientific literature on pedagogy, military education, leadership and integrity. Methods applied: theoretical analysis and synthesis, systemic analysis, comparative analysis, and generalization.* **Results.** *It is determined that the organizational and pedagogical conditions for the development of integrity of senior officers in the non-formal education system should cover methodological, theoretical, methodical and practical aspects. Four interrelated conditions are substantiated.* **Conclusions.** *The development of professional integrity of senior officers in the non-formal military education system is a purposeful pedagogical process whose effectiveness depends on*

a set of organizational and pedagogical conditions that must be implemented systematically and comprehensively.

Keywords: *development; organizational and pedagogical conditions; military personnel, officers of the Armed Forces of Ukraine; professional integrity; leadership; informal education; professional development; professional military education courses L-4; higher military educational institution; strategic level of military education; professional military education; military education.*

Постановка проблеми. Реформування Збройних Сил України відповідно до стандартів НАТО актуалізує проблему підготовки офіцерів вищого керівного складу, здатних не лише ефективно управляти, але й уособлювати моральний авторитет для своїх підлеглих. Українські вчені В. Ягупов та Л. Бакунчик наголошують, що необхідною умовою успішної військово-професійної діяльності та підтримання плідного співробітництва зі союзниками є професійна доброчесність офіцерів, яку слід підтримувати та розвивати, зокрема в системі післядипломної освіти та курсів підвищення кваліфікації [1]. На нашу думку, курс вищого керівного складу стратегічного рівня (L-4) є тією освітньою ланкою, що безпосередньо формує стратегічних лідерів сектору безпеки і оборони. Водночас питання цілеспрямованого розвитку доброчесності офіцерів під час навчання на курсі залишаються більшою мірою маловисвітленими.

Проблема ускладнюється специфікою аудиторії курсу L-4: вступники цього рівня військової освіти мають сформовану систему цінностей та значний управлінський досвід. На нашу думку, педагогічний вплив щодо розвитку доброчесності у військових лідерів стратегічного рівня є принципово іншим завданням, ніж виховання курсантів: він потребує не нав'язування нових норм, а усвідомленої трансформації вже наявних цінностей через рефлексію власного досвіду.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема організаційно-педагогічних умов розвитку доброчесності офіцерів у системі професійної військової освіти є відносно новою у вітчизняній педагогічній науці. Доводиться констатувати, що педагогічні розвідки з проблем професійної доброчесності здобувачів стратегічного рівня військової освіти та організаційно-педагогічних умов її формування і розвитку практично відсутні. Дослідники визначають організаційно-педагогічні умови як сукупність сприятливих організаційних і педагогічних обставин та чинників у вищому військовому навчальному закладі, які цілеспрямовано створюються організаторами військово-педагогічного процесу для розвитку професійної доброчесності слухачів курсів підвищення кваліфікації в системі післядипломної освіти. Водночас науковці обґрунтовують, що зазначені умови повинні мати контекстно зумовлений характер та комплексно охоплювати всі етапи підготовки слухачів, її зміст, методи і засоби для досягнення цілей розвитку професійної доброчесності [1].

Досліджуючи проблему формування академічної доброчесності майбутніх офіцерів-лідерів, А. Зборчий зазначає, що вона є основою для утвердження довіри та взаємної поваги у військовому освітньому середовищі. Дослідник наголошує, що формування академічної доброчесності у курсантів вищих військових навчальних закладів є безперервним процесом, який потребує консолідованих зусиль курсантів, науково-педагогічних працівників та керівництва закладів вищої освіти [2].

На думку М. Приліпка, доброчесність військових посадових осіб слід розглядати крізь призму правового, інформаційного, морально-етичного, ціннісного та діяльнісного аспектів. Дослідник наголошує, що вироблення сталих навичок доброчесної поведінки військовослужбовців у системі військової освіти потребує впровадження таких форм занять, які спрямовані на усвідомлення моральних стандартів професії [3].

Дослідники Т. Карабін та Д. Белов визначають доброчесність як комплекс ціннісних, мотиваційних та вольових якостей особистості, які зумовлюють дотримання етичних вимог у професійній та позапрофесійній сферах діяльності. Підвищення рівня доброчесності передбачає реалізацію комплексу організаційних, правових, педагогічних, психологічних та інших заходів, спрямованих на формування у військового персоналу усвідомлення пріоритетності інтересів людини, суспільства і держави над особистими інтересами [4].

На думку О. Ільченка та Д. Задорожного, морально-етичне виховання є визначальним чинником формування соціально-гуманітарного компонента військово-професійної культури майбутніх офіцерів, які повинні усвідомлювати значущість етичних норм і принципів, що регламентують їхню поведінку у службовій діяльності та повсякденному житті [6].

Проблематику розвитку доброчесності та лідерських якостей офіцерів висвітлено у працях зарубіжних дослідників P. Reiley, D. Siew, J. Koh, T. Möller, M. Metwally, P. Ruiz-Palomino, Bucăța G., Andrei M., Aspray B., Axtell K., Henderson L. R. [11–18], однак результати цих досліджень потребують подальшого наукового осмислення з урахуванням специфіки вітчизняної системи військової освіти.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Аналіз наукових праць засвідчує, що, попри наявність окремих досліджень, присвячених проблематиці доброчесності офіцерів та організаційно-педагогічним умовам її розвитку в системі підвищення кваліфікації, зазначені питання залишаються недостатньо розробленими. Зокрема, не визначено особливості педагогічного впливу на розвиток доброчесності офіцерів вищого керівного складу як окремої категорії військовослужбовців, які мають сформовану систему цінностей та значний управлінський досвід; не обґрунтовано організаційно-педагогічні умови розвитку доброчесності в межах

професійної військової освіти стратегічного рівня (курс L-4); не розкрито зв'язок між розвитком лідерських компетентностей та доброчесністю офіцерів стратегічного рівня підготовки. Подолання зазначених наукових прогалин є метою цього дослідження.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є теоретичне обґрунтування організаційно-педагогічних умов розвитку професійної доброчесності офіцерів вищого керівного складу в системі неформальної військової освіти (курс L-4). Для досягнення мети визначено такі завдання: розкрити сутність поняття «організаційно-педагогічні умови» у контексті розвитку професійної доброчесності офіцерів вищого керівного складу; охарактеризувати специфіку курсу L-4 як педагогічного середовища; обґрунтувати комплекс організаційно-педагогічних умов розвитку доброчесності офіцерів у межах курсу L-4.

Виклад основного матеріалу дослідження. В. Ягупов та Л. Бакунчик, здійснивши детальний аналіз поняття «організаційно-педагогічні умови», визначають його як сукупність взаємопов'язаних організаційних та педагогічних обставин і чинників, що охоплюють усі компоненти педагогічного процесу у ВВНЗ, управління педагогічними працівниками та їх діяльністю, а також курсантів (слухачів) та їх навчальною діяльністю, забезпечуючи досягнення мети педагогічного дослідження. Дослідники наголошують, що організаційно-педагогічні умови розвитку доброчесності офіцерів мають містити методологічний, теоретичний, методичний та практичний аспекти її розвитку [1; 9]. Ми поділяємо позицію В. Ягупова та Л. Бакунчик щодо структури організаційно-педагогічних умов і вважаємо, що стосовно курсу L-4 зазначені умови мають також враховувати специфіку аудиторії – досвідчених офіцерів стратегічного рівня, для яких опосередкована педагогічна дія є більш ефективною, ніж пряма. Як зазначають дослідники, методична складність реалізації ціннісно-мотиваційної умови полягає в тому, що вона переважно

реалізується опосередковано: безпосередні педагогічні впливи спрямовані на свідомість, тоді як опосередковані – впливають на їх підсвідомість [1].

Український вчений М. Приліпко зазначає, що доброчесність військових посадових осіб слід розглядати у декількох аспектах, кожен з яких підкреслює значущість досліджуваного феномена для підвищення ефективності функціонування сектору безпеки і оборони. Зокрема у правовому аспекті доброчесність характеризується сукупністю правових приписів, що визначають обов'язки військових посадових осіб, а також заборони та обмеження їх поведінки; у ціннісному аспекті феномен доброчесності передбачає формування високих моральних якостей та неприпустимість корупційних проявів як цінностей, що утверджуються в суспільстві; у діяльнісному аспекті доброчесність розглядається як сукупність дій, що включають як обов'язкові дії, так і утримання від певних вчинків [3].

Дослідники Т. Карабін та Д. Белов наголошують, що доброчесність військовослужбовців як правова категорія має загальносоціальний, а не внутрішньовідомчий характер, що потребує уніфікації її тлумачення для запобігання довільному застосуванню суб'єктами правозастосування [4]. На нашу думку, для офіцера рівня L-4 загальносоціальний характер доброчесності є особливо значущим: стратегічний лідер є носієм цінностей не лише у межах органу військового управління, який він очолює, а й у ширшому суспільному та міжнародному контексті.

Спираючись на наукові підходи В. Ягупова та Л. Бакунчик та враховуючи специфіку курсу L-4 як рівня неформальної професійної військової освіти, вважаємо, що розвиток доброчесності офіцерів вищого керівного складу забезпечується такими організаційно-педагогічними умовами:

1. *Систематизація та аксіологічне наповнення ціннісно-мотиваційної сфери офіцера.* Науковці визначають цю умову як першочергову та вирішальну педагогічну умову, яка стимулює або гальмує реалізацію інших організаційно-

педагогічних умов розвитку доброчесності. Цінності відіграють надзвичайно важливу роль в освіті, оскільки відображають визначення якостей і властивостей предметів, явищ і процесів, що задовольняють освітні потреби та прагнення суб'єктів освіти й сприяють їх смисловій самореалізації [1]. На нашу думку, для офіцерів курсу L-4 ця умова забезпечується через усвідомлення взаємозв'язку між особистою доброчесністю та ефективністю стратегічного лідерства в контексті євроатлантичної інтеграції України.

2. *Педагогічне моделювання розвитку доброчесності офіцерів на курсі L-4.* Дослідники визначають педагогічне моделювання як системну організаційно-педагогічну умову, яка дає змогу відобразити основні організаційні характеристики розвитку професійної доброчесності офіцерів, а також наочно демонструє методологічні підходи, теоретичні й методичні основи та конкретні етапи її розвитку на курсах підвищення кваліфікації [1; 10]. На нашу думку, модель розвитку доброчесності для курсу L-4 має містити цільово-методологічний, суб'єкт-суб'єктний, методичний та оцінно-результативний блоки, адаптовані до особливостей стратегічного лідерства.

3. *Застосування контекстних андрагогічних технологій навчання.* Науковці обґрунтовують застосування контекстної методики розвитку доброчесності, яка включає діагностувально-мотиваційний, когнітивно-діяльнісний та оцінно-результативний етапи [1; 8]. Для офіцерів курсу L-4 контекстний підхід передбачає, перш за все, опору на реальний управлінський досвід слухачів, аналіз конкретних ситуацій прийняття рішень в умовах морального вибору та обговорення етичних дилем стратегічного управління. Як зазначено вище, вироблення навичок доброчесної поведінки військовослужбовців потребує застосування форм занять, які сприяють усвідомленню моральних стандартів професії.

4. *Удосконалення критеріїв діагностування рівня розвитку доброчесності офіцерів вищого керівного складу.* Для діагностування рівня

розвитку доброчесності офіцерів науковці пропонують такі критерії: ціннісно-мотиваційний, когнітивний, поведінково-діяльнісний і суб'єктний, наголошуючи, що кожен критерій є певною ознакою професійної доброчесності офіцера та дає змогу оцінити сформованість і розвиток відповідних її аспектів [1]. На нашу думку, для офіцерів рівня L-4 особливої значущості набуває суб'єктний критерій, оскільки усвідомлення себе суб'єктом доброчесної поведінки визначає стійкість цієї якості за відсутності зовнішнього контролю, що є принципово важливим для стратегічного лідера. Доброчесність і лідерські компетентності офіцера вищого керівного складу перебувають у нерозривному зв'язку. Дослідники зазначають, що у ВВНЗ, де формується нове покоління військових лідерів, академічна доброчесність відіграє значну роль, оскільки визначає якість навчання, підготовку до виконання службових обов'язків та відповідальність перед державою і суспільством [2; 5; 7]. Ця теза повною мірою стосується офіцерів курсу L-4: доброчесність стратегічного лідера є не лише особистісною якістю, а й організаційним ресурсом, що формує культуру доброчесності у підпорядкованій йому військовій організаційній структурі.

В контексті нашого дослідження заслуговує на увагу думка О. Ільченка та Д. Задорожного щодо принципів формування військово-професійної культури офіцера. Дослідники виокремлюють з-поміж інших принцип правової обізнаності та відповідальності, відповідно до якого майбутні офіцери повинні добре знати основи військового права, дотримуватися прав людини та усвідомлювати власну відповідальність за свої дії [6]. На нашу думку, на рівні L-4 ця відповідальність набуває стратегічного значення та безпосередньо пов'язана з доброчесністю, що є основою довіри між офіцером і суспільством.

Висновки. Узагальнення результатів теоретичного аналізу дає змогу сформулювати такі висновки. Організаційно-педагогічні умови розвитку доброчесності офіцерів вищого керівного складу у системі неформальної освіти – це сукупність сприятливих організаційних і педагогічних обставин і чинників,

які свідомо створюють організатори педагогічного процесу для розвитку доброчесності офіцерів на курсі L-4. Зазначені умови мають бути системними, контекстними та комплексно охоплювати методологічний, теоретичний, методичний і практичний аспекти.

Доброчесність офіцера вищого керівного складу є багатоаспектним феноменом, що охоплює правовий, інформаційний, морально-етичний, ціннісний та діяльнісний виміри. На стратегічному рівні вона набуває загальносоціального характеру й слугує організаційним ресурсом, який формує культуру доброчесності у підпорядкованій військовій організаційній структурі.

Ефективний розвиток доброчесності офіцерів на курсі L-4 забезпечується комплексом чотирьох організаційно-педагогічних умов: систематизацією та аксіологічним наповненням ціннісно-мотиваційної сфери офіцера; педагогічним моделюванням розвитку доброчесності; застосуванням контекстних андрагогічних технологій навчання; удосконаленням критеріїв діагностування рівня розвитку доброчесності. Зазначені умови є взаємопов'язаними та виявляють ефективність лише у комплексній реалізації. Особливістю їх впровадження на курсі професійної військової освіти L-4 є переважно опосередкований, а не прямий педагогічний вплив на ціннісну сферу офіцерів.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з розробленням, теоретичним обґрунтуванням та експериментальною перевіркою педагогічної моделі розвитку професійної доброчесності офіцерів вищого керівного складу у системі професійної військової освіти, а також із створенням науково обґрунтованого діагностичного інструментарію для оцінювання рівнів її розвитку.

Список використаних джерел

1. Ягупов В. В., Бакунчик Л. М. Організаційно-педагогічні умови розвитку професійної доброчесності офіцерів у системі післядипломної освіти. *Молодь і ринок*. 2023. № 3 (211). С. 37–44. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2023.277185>
2. Зборчий А. В. Формування академічної доброчесності в майбутніх офіцерів-лідерів у процесі навчання. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогіка*. 2024. № 2 (20). С. 37–42. DOI: <https://doi.org/10.17721/2415-3699.2024.20.06>
3. Приліпко М. О. Сутність категорії «доброчесність військових посадових осіб». *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2021. № 3. С. 121–123. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2021.03.22>
4. Карабін Т. О., Белов Д. М. Підвищення рівня доброчесності як завдання національно-патріотичного виховання військовослужбовців Збройних Сил України. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2024. № 6. С. 968–973. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2024.06.163>
5. Вітченко А. О., Осьодло В. І. Лідерська підготовка офіцера у вищій військовій школі: від наслідування до інноваційного пошуку. *Військова освіта*. 2023. № 1 (47). С. 35–49. DOI: <https://doi.org/10.33099/2617-1783/2023-47/35-49>
6. Ільченко О., Задорожний Д. Розвиток військово-професійної культури майбутніх офіцерів у системі військових ЗВО України. *Витоки педагогічної майстерності*. 2024. Вип. 34. С. 88–94. DOI: <https://doi.org/10.33989/2075-146X.2024.34.318002>
7. Слюсаренко А. В., Телелим В. М., Зельницький А. М., Заболотний О. А. Забезпечення якості професійної військової освіти: визначення понять і моніторинг поточного стану. *Актуальні питання національної безпеки та оборони*. 2023. № 4 (23). С. 14–22. DOI: <https://doi.org/10.33099/2618-1614-2023-23-4-14-22>

8. Біда О. А., Орос І. І., Чичук А. П. Застосування андрагогічного підходу при підготовці фахівців у ЗВО. *Наукові записки. Серія: Педагогічні науки*. 2022. № 205. С. 12–17. DOI: <https://doi.org/10.36550/2415-7988-2022-1-205-12-17>
9. Вітченко А. О. Проблеми професіоналізації викладачів ВВНЗ в умовах сучасної війни. *Освіта дорослих: теорія, досвід, перспективи*. 2024. № 26 (2). С. 56–71. DOI: [https://doi.org/10.35387/od.2\(26\).2024.56-71](https://doi.org/10.35387/od.2(26).2024.56-71)
10. Олійник Л. В. та ін. Структурно-функціональна модель професійного розвитку НПП у процесі підвищення кваліфікації у ВВНЗ. *Військова освіта*. 2024. № 2 (50). С. 116–125. DOI: <https://doi.org/10.33099/2617-1783/2024-50/116-125>
11. Reiley P. Leader and Character Development Through Ethics Education. *Journal of Character and Leadership Development*. 2022. Vol. 9 (1). URL: <https://jcldusafa.org/index.php/jcld/article/view/15>
12. Siew D. H. K., Koh J. H. L. Being and Becoming Beginning Military Leaders: Implications for Leadership Learning. *Military Psychology*. 2023. Vol. 35 (2). P. 142–156. DOI: <https://doi.org/10.1080/08995605.2022.2088986>
13. Möller T. Military Leader's Identity, Role, and Competencies: Interrelated Aspects of Leader Development. *The Defence Horizon Journal*. 2022. URL: <https://tdhj.org/blog/post/military-leader-identity-role-competencies/>
14. Metwally M., Ruiz-Palomino P. The Organisational Psychology of Ethical Military Leadership During Times of Crisis. *Journal of Military Ethics*. 2022. Vol. 21 (3–4). P. 337–346. DOI: <https://doi.org/10.1080/15027570.2022.2160683>
15. Bucăța G., Andrei M. The Impact of Leadership and Management Changes on the Military Organization. *Land Forces Academy Review*. 2024. Vol. 29, No. 4 (116). DOI: <https://doi.org/10.2478/raft-2024-0038>
16. Aspray B. New Challenges to Character Education. *Journal of Character and Leadership Development*. 2023. Vol. 10 (2). P. 49–59. DOI: <https://doi.org/10.58315/jcld.v10.268>

17. Axtell K. Military Service and Leadership. In: The Palgrave Encyclopedia of Leadership and Organizational Change. Palgrave Macmillan. 2025. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-031-51650-4_41-1

18. Henderson L. R. Developing Attributes of the Leader: From Military Service to the Civilian Workforce. Advances in Developing Human Resources. 2024. DOI: <https://doi.org/10.1177/15234223231212444>